

i hans Foredrag. Jeg kunde ønske ved direkte Henvendelse til Højre at faa at vide: Har Højre uopfordret stemt paa det ærede Medlem fra Ringkøbing til første Viceformand? (*Halsted: Nej!*).

Slebsager: Jeg skal svare paa det sidste. At Højre stemte paa den nuværende Forsvarsminister til første Viceformandspladsen, skete uopfordret fra vor Side — naar jeg siger „vor“, mener jeg selvfølgelig „de 27“, den Gruppe, jeg staaer som Medlem af; hvordan de andre have haft det, skal jeg lade være usagt; det kender jeg ikke noget til.

Saa talte det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) om, at jeg havde staaet i min Valgkreds og lovet at arbejde for at komme nedad med Officerslønningerne. Det har jeg slet ikke lovet. Det har jeg i det hele omtalt grumme lidt under min Valgkampagne. Jeg har talt om Tjenestetiden og saa om det øvrige, jeg nu nævnede, med Hensyn til Fløjfortet. Saa siger det ærede Medlem, at jeg stod og var saa ked af Fløjfortet og lovede at modarbejde det paa alle Punkter. Ærede Medlemmer, der have læst Bladene derude fra, vide, at jeg paa hvert Møde netop slog fast, at jeg vilde forbeholde mig min frie Stilling til Fløjforterne, og netop derfor fik jeg en Modkandidat fra det radikale Venstre. Havde jeg erklæret, at jeg vilde stemme mod Fløjforterne, havde jeg ingen Modkandidat faaet fra dette Parti.

Borgbjerg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det maa foreløbig være slut med de korte Bemærkninger. Det, Debatten nu drejer sig om, kommer ikke direkte den foreliggende Sag ved.

Hauge: Jeg vilde gerne have Lov til som menigt Medlem af Hæruvalget at gøre nogle Bemærkninger, inden det Forlig, som her er under Debat, endelig fuldbyrdes, inden de Love, som her ere under Debat, endelig vedtages og sendes op i det andet Ting.

Den Debat, der er ført i denne Sal, viser paa ny tilfulde, at det er umuligt her i vort Land at skabe nogen militær Ordning af den Beskaffenhed, at den yder nogen Betyggelse for vort Lands Selvstændighed og vort Folks Frihed. Jeg havde troet efter Udvalgets Arbejde og i Udvalgets Arbejde dog at finde et Holde-

punkt, der kunde give os Anvisning paa at komme ud af det Kaos, som det hele nu synes at ligge i, og som det ligger i. Vi faa nogle nye Love om Forhøjelse af Militærbevillinger, men vi faa ikke noget Forsvar, som noget Menneske her i dette Land har ringeste Tillid til. Vi faa et Forsvar, der koster os mange Penge, saa mange, at Statens Udgifter for en længere Aarrække vilde være bundne paa en saadan Maade, at det vil være haabløst for Alvor at tale om virkelig gennemgribende demokratiske Reforme. Dette er i Virkeligheden det eneste positive Resultat, der kommer ud af den Forhandling, her føres, og det Forlig, her sluttet.

Forliget sluttet under højst forskellige Forudsætninger fra de Partier, der ere med til at slutte det. De forbeholde sig hver for sig deres Opfattelse, hver for sig deres Motivering og deres Afstemning. Et af de Omraader, hvorpaa Uenigheden, Urimeligheden, Umuligheden i Stillingen særlig viser sig, er i Forholdet til det saakaldte nordre Fløjfort. Dette Fløjfort har jo spillet en fremtrædende Rolle i de senere Dages Forhandling. Det spillede allerede en betydelig Rolle i Hæruvalget, da man første Gang der rigtig for Alvor kom til at beskæftige sig med det. Da man havde faaet en Skrivelse fra Krigsministeriet, — den er offentliggjort og ligger her paa Tingets Bord, — var der, indtil Forsvarsministeren kom til Stede, ikke et eneste Medlem af Hæruvalget, der ikke troede, at det, der stod i Skrivelsen, det, som var Generalstabens Mening, ikke ogsaa var selve Forsvarsministerens Mening. Alle, baade Højres, „de 27“s, de to moderate Grupper og ogsaa de Radikales Repræsentanter var af den Anskuelse, at det var Ministerens Mening, der her kom til at foreligge for Udvalget. Det viste sig imidlertid ikke at være Tilfældet. Den ansvarlige Sagkundskab havde een Opfattelse af Fløjfortets Karakter, Beliggenhed og Udstrækning, og Forsvarsministeren havde en derfra helt stik modsat. Der kom ikke i Udvalget nogen egentlig Klarhed over Forholdet, fordi det ikke lykkedes at faa Forsvarsministeren til at afgive noget skriftligt om, hvorledes hans Stilling i Virkeligheden var; han vilde ikke skriftlig forpligte sig til at vedstaa, vedkende sig, at han kun vilde bygge Fortet som et Kystfort. Senere har Spørgsmaalet gentagne Gange været drøftet her i Salen, og der er fra de socialdemokratiske Repræsentanter og det radikale Partis Side naturligt gjort Forsøg paa